

บทที่ ๓

วิธีกำเนินการวิจัย

การศึกษาปัญหาการสร้างข้อสอบวัดความสามารถทางพุทธศาสนาวิชาชีวภาพศาสตร์ ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายทางการรับรู้ของครูวิทยาศาสตร์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษา ปัญหาการสร้างข้อสอบในด้าน การวางแผนการสร้างข้อสอบ การสร้างข้อสอบ และการ ปรับปรุงคุณภาพของข้อสอบ โดยผู้วิจัยได้กำเนินการตามลำดับขั้นกันนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง
2. เลือกตัวอย่างประชากร
3. สร้างเครื่องมือวิจัย
4. รวมรวมข้อมูล
5. วิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เพื่อเป็นพื้นฐานในการวิจัยและเพื่อใช้ประกอบการสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวัดและประเมินผลการศึกษาการสร้างข้อสอบวัดความสามารถ ทางพุทธศาสนา และระเบียบการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรนักศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ตลอดจนงานวิจัยทั่วไป ๆ ที่เกี่ยวข้อง

การเลือกตัวอย่างประชากร

ในการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2529 ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่ง ชั้น (Stratified Random Sampling) โดยกำเนินการตามลำดับขั้นกันนี้

1. สุ่มโรงเรียนจำนวน 40 โรงเรียนจากกลุ่มโรงเรียนในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 8 กลุ่ม โดยสุ่มมากกลุ่มโรงเรียนละ 5 โรงเรียน เป็นโรงเรียนราษฎร์ 2 โรงเรียน และโรงเรียนรัฐบาล 3 โรงเรียน

2. สุ่มครูวิทยาศาสตร์ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนที่สุ่มได้ในข้อ 1

มาโรงเรียนละ 4 คน ให้ไกคุยที่สอนวิชาเคมี พลิกก์ ชีวิทยา และวิทยาศาสตร์กายภาพ-ชีวภาพ วิชาละ 1 คน

รวมทั้งอย่างประชากรครูวิทยาศาสตร์จำนวน 160 คน

การสร้างเครื่องมือวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยมีลักษณะ

ขั้นตอนดังนี้

1. ศึกษาเอกสารทั่ง ๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาการสร้างข้อสอบวัดความสามารถทางพุทธิพิสัย และสัมภาษณ์ครูวิทยาศาสตร์ที่สอนวิชาวิทยาศาสตร์ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่ไม่ใช้ตัวอย่างประชากร จำนวน 10 คน เกี่ยวกับปัญหาการสร้างข้อสอบวัดความสามารถทางพุทธิพิสัย ห้อง 3 ห้อง คือ การวางแผนการสร้างข้อสอบ การสร้างข้อสอบ และการปรับปรุงคุณภาพของข้อสอบ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. สร้างแบบสอบถาม แบบสอบถามที่สร้างขึ้นแบ่ง เป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ทดสอบแบบสอบถามไกแก่ เพศ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน วิชาที่สอน ประสบการณ์ในการวัดและประเมินผล และการสร้างข้อสอบ ลักษณะของแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเป็นแบบตรวจกำหนด (Checklist) และ เก็บข้อมูล

ตอนที่ 2 ปัญหาการสร้างข้อสอบวัดความสามารถทางพุทธิพิสัย 3 ห้อง คือ การวางแผนการสร้างข้อสอบ การสร้างข้อสอบ และการปรับปรุงคุณภาพของข้อสอบ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และเก็บข้อมูล

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญในก้านการสร้างข้อสอบ จำนวน 5 ท่านตรวจพิจารณาความเหมาะสมและครอบคลุมของข้อคำถามทั้ง ๆ แล้วนำมามีรับประทานแก้ไขตามคำแนะนำ แล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจพิจารณาอีกครั้งหนึ่งก่อนที่จะนำไปทดลองใช้

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับครูวิทยาศาสตร์โรงเรียนสุวรรณหภูมิ

และโรงเรียนสกูรนหาพฤทธิสารน ที่ไม่ใช่คัวอย่างประชากร จำนวน 10 คน เพื่อหาความบกพร่องทั่ง ๆ ของแบบสอบถามในก้านการสื่อความหมาย และความชัดเจนของข้อคำถามทั่ง ๆ

5. ปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามอีกรังหนึ่ง ให้แบบสอบถามที่ประกอบด้วยปัญหาก้านการวางแผน การสร้างข้อสอบ 10 ข้อ ปัญหาก้านการสร้างข้อสอบ 26 ข้อ และปัญหาก้านการปรับปรุงคุณภาพของข้อสอบ 7 ข้อ รวมทั้งสิ้น 43 ข้อ

การรวมรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับขั้นดังนี้

1. นำหนังสือขอความร่วมมือในการวิจัยจากนักศึกษาลัย ลิงหัวหน้าสถานศึกษาของโรงเรียนที่เป็นคัวอย่างประชากร

2. ท่ากหมายขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามถึงคุณวิทยาศาสตร์ที่เป็นคัวอย่างประชากร

3. แจกแบบสอบถามแก่คุณวิทยาศาสตร์รร กันนังษ์ยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนที่เป็นคัวอย่างประชากร โรงเรียนละ 4 ฉบับ แยกเป็นคุณเคมี พลิกส์ ชีววิทยา และวิทยาศาสตร์กายภาพ-ชีวภาพ วิชาละ 1 ฉบับ โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปแจกกับคนเอง ปากเพื่อนที่เป็นครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มคัวอย่างประชากร และส่งทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งแนบวันในการรับแบบสอบถามคืน รวมแบบสอบถามที่นำไปแจกทั้งสิ้น 160 ฉบับ

4. รับแบบสอบถามคืนจากคุณวิทยาศาสตร์ที่เป็นคัวอย่างประชากร โดยผู้วิจัยไปรับกับคนเอง และให้เพื่อนที่เป็นครูในโรงเรียนที่เป็นกลุ่มคัวอย่างประชากรส่งมาให้ทางไปรษณีย์ เป็นแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากโรงเรียนรัฐบาล 96 ฉบับ และแบบสอบถามที่ได้รับคืนจากโรงเรียนราษฎร์ 61 ฉบับ รวมเป็นแบบสอบถามที่ได้รับคืนทั้งสิ้น 157 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.13

ผู้วิจัยเริ่มต้นแจกแบบสอบถามวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2530 และสิ้นสุดการเก็บแบบสอบถาม วันที่ 31 มีนาคม 2530 รวมเวลาในการรวมรวมข้อมูลทั้งสิ้น 26 วัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดให้กำเนิดการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์สถานภาพของคุณวิทยาศาสตร์ที่ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับเพศ ภูมิภาค ประสบการณ์ในการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ และประสบการณ์เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ โดยการแจกแจงความถี่ แล้วนำมาหาค่าร้อยละ ซึ่งคำนวณโดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าร้อยละ} = \frac{\text{จำนวนครัวเรือนทั้งหมด}}{\text{จำนวนบุคคลทั้งหมด}} \times 100$$

(ประชอง กรรมสูตร 2522 : 28)

2. วิเคราะห์เมื่อทำการสร้างข้อสอบวัดความสามารถทางพุทธิสัญญาของวิทยาศาสตร์ 3 ด้าน คือ การวางแผนการสร้างข้อสอบ การสร้างข้อสอบ และการปรับปรุงคุณภาพของข้อสอบ โดยกำหนดคะแนนตามวิธีของ เรนิส ลิเคอร์ต (Renis Likert) ดังนี้

- ให้ 5 คะแนน เมื่อตอบว่ามีปัญหามากที่สุด
- ให้ 4 คะแนน เมื่อตอบว่ามีปัญหามาก
- ให้ 3 คะแนน เมื่อตอบว่ามีปัญหางานกลาง
- ให้ 2 คะแนน เมื่อตอบว่ามีปัญหาน้อย
- ให้ 1 คะแนน เมื่อตอบว่ามีปัญหาน้อยที่สุด

เมื่อตรวจให้คะแนนแล้ว นำคะแนนแต่ละข้อคำนวณมาคำนวณค่ามัธยมเลขคณิตโดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่ามัธยมเลขคณิต} (\bar{x}) = \frac{\sum f_x}{N}$$

(Bernard Ostle 1966 : 61)

เมื่อ \bar{x} หมายถึง ค่าเฉลี่ยของคะแนน

N หมายถึง จำนวนบุคคลทั้งหมด

f หมายถึง ความถี่ของคะแนน

x หมายถึง ค่าน้ำหนักของคำตอบเป็น 5, 4, 3, 2, 1.

ค่าเฉลี่ยของคะแนนนี้ถือว่าเป็นค่าระดับของปัญหา กังวลในแท๊ลช้อปปิ้งอาจจะมีค่าระดับของปัญหานึงค่า

การแปลความหมายของระดับของปัญหารือค่ามาตรฐานเลขคณิตที่คำนวณได้ดังนี้

กังวล	ค่าเฉลี่ย	หมายถึง	มีปัญหามากที่สุด
4.56 - 5.00	หมายถึง	มีปัญหามาก	
3.56 - 4.55	หมายถึง	มีปัญหามาก	
2.56 - 3.55	หมายถึง	มีปัญหางานกลาง	
1.56 - 2.55	หมายถึง	มีปัญหาน้อย	
1.00 - 1.55	หมายถึง	มีปัญหาน้อยที่สุด	

นำคะแนนแท๊ลช้อปปิ้งมาหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้สูตรดังนี้

$$\text{ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน } (s) = \sqrt{\frac{\sum x^2 - (\sum x)^2/N}{(N-1)}}$$

(Glass and Stanley 1970 : 82)

ความถี่

สำหรับข้อค่าถ่านซึ่งเป็นแบบปลายเปิด ผู้วิจัยให้นำาระบบรวมสรุปแล้วแจกแจง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย